

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Aleksei Petruhhin

Έτερος διάδικος: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 18, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 21, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι, σε περίπτωση εκδόσεως υπηκόου οποιουδήποτε κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε κράτος μη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει συμφωνίας περί εκδόσεως συναφθείσας μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας, πρέπει να εξασφαλίζεται το ίδιο επίπεδο προστασίας με εκείνο που παρέχεται στους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους;
- 2) Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει το δικαιοδοτικό όργανο του κράτους μέλους από το οποίο ζητήθηκε η έκδοση να εφαρμόσει τις προϋποθέσεις εκδόσεως που προβλέπονται στο κράτος ιθαγένειας ή στο κράτος συνήθους διαμονής του ενδιαφερομένου;
- 3) Στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες η έκδοση πραγματοποιείται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το συγκεκριμένο επίπεδο προστασίας που προβλέπεται για τους υπηκόους του κράτους μέλους από το οποίο ζητήθηκε η έκδοση, οφείλει το κράτος μέλος αυτό να ελέγχει την τήρηση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις οποίες κανείς δεν πρέπει να εκδίδεται προς κράτος στο οποίο διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η θανατική ποινή ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση; Μπορεί ο εν λόγω έλεγχος να περιορίζεται στην εξακρίβωση ότι το κράτος που ζητεί την έκδοση είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμβάσεως περί απαγορεύσεως των βασανιστηρίων ή πρέπει να εξετάζεται η πραγματική κατάσταση λαμβανομένης υπόψη της αξιολογήσεως του εν λόγω κράτους από τα όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης;

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Απριλίου 2015 ο Tarif Akhmas κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 12 Φεβρουαρίου 2015, στην υπόθεση T-579/11, Tarif Akhmas κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Tarif Akhmas (εκπρόσωποι: S. Millar, S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναρρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει εν μέρει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα), στις 12 Φεβρουαρίου 2015, στην υπόθεση T-579/11, Tarif Akhmas κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να ακυρώσει τα προσβαλλόμενα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-579/11 μέτρα που ελήφθησαν στις 23 Μαρτίου 2012 και μεταγενέστερα, καθόσον αφορούν τον νυν αναρρεσιόντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα αμοφτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναρρεσεως, ο αναρρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αποφαινόμενο ότι το Συμβούλιο μπορούσε να εφαρμόσει το τεκμήριο περί του ότι ο αναρρεσείων επωφελούνταν από το καθεστώς και/ή το υποστήριζε, και το Γενικό Δικαστήριο δεν εφήρμοσε το ορθό κριτήριο, δηλαδή εάν τα πραγματικά περιστατικά αποτελούσαν ένα σύνολο επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορούσε να αποδειχθεί ότι ο αναρρεσείων επωφελούνταν από το καθεστώς και/ή το υποστήριζε.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραμορφώνοντας τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ζήτημα αν ο ανααιρεσίων επωφελούνταν από το καθεστώς και/ή το υποστήριζε, τα οποία, αν δεν είχαν παραμορφωθεί, θα καταδείκνυαν ότι ο ανααιρεσίων ούτε επωφελούνταν από το καθεστώς ούτε το υποστήριζε.

Εάν το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε εφαρμόσει το τεκμήριο, και/ή αν είχε εφαρμόσει το ορθό κριτήριο, και/ή αν δεν είχε παραμορφώσει τα προαναφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία, θα είχε ακυρώσει τα προσβαλλόμενα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-579/11 μέτρα που ελήφθησαν στις 23 Μαρτίου 2012 και μεταγενέστερα.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-200/15)

(2015/C 205/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Wasmeier και P. Guerra e Andrade)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι, εφαρμόζοντας, προς τον σκοπό καθορισμού της βάσεως υπολογισμού του φόρου για τα προερχόμενα από άλλο κράτος μέλος μεταχειρισμένα οχήματα που εισέρχονται στο έδαφος της Πορτογαλίας, φορολογικό σύστημα σχετικό με τον υπολογισμό της μείωσης της αξίας των οχημάτων που δεν λαμβάνει υπόψη την πραγματική αξία του οχήματος, και, ειδικότερα, σύστημα που δεν λαμβάνει υπόψη τη μείωση της αξίας του οχήματος πριν αυτό συμπληρώσει ένα έτος ούτε τη μείωση της αξίας στην περίπτωση οχημάτων άνω των 5 ετών, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 110 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι κανόνες του άρθρου 11 του πορτογαλικού κώδικα περί φορολογίας μηχανοκίνητων οχημάτων εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις όσον αφορά τα μηχανοκίνητα οχήματα που εισέρχονται στην Πορτογαλία, ήτοι, τα μεταχειρισμένα οχήματα με μόνιμη άδεια κυκλοφορίας χορηγηθείσα από άλλο κράτος μέλος και τα οποία έχουν τεθεί προς ανάλωση στην Πορτογαλία. Ειδικότερα, αντίθετως προς ό, τι ισχύει ως προς τα μεταχειρισμένα οχήματα που τίθενται προς ανάλωση εξ υπαρχής στην Πορτογαλία, στα οχήματα που εισέρχονται στην Πορτογαλία από άλλα κράτη μέλη εφαρμόζεται φορολογικός συντελεστής που δεν αντικατοπτρίζει αρκούντως τη μείωση της αξίας του οχήματος. Συγκεκριμένα, ο φορολογικός συντελεστής πρέπει να μειώνεται μόνο μετά το πρώτο έτος χρήσεως. Από το πέμπτο έτος χρήσεως, ο συντελεστής μείωσης του φόρου δεν μπορεί να υπερβαίνει το 52 %.
